

И даље се јавности тура теза како може истовремено јавна функција са функцијом, могу и три одједном, али само ако се функционер или члан политичке странке на некој од њих „умири“ или „замрзне“. Може ли заиста председник Републике, директор БИА-е или неки други функционер да замрзне статус у странци и тако реши дилеме о неспојивости функција?

На почетку да се разјасни, „замрзавање“ функције, односно чланства у политичкој странци није институт којим се бави уставно право. Отуда га нема у уставима па ни у нашем Уставу. Устав познаје неспојивост функција (инкомпатибилитет, парламентарну неподударност) како би се очувало и спровело начело поделе власти (на пример, не може се у исто време учествовати у гласању о закону и потом судити по истом закону). Не може, макар што појединац има ментални и физички капацитет за обнашање многих функција упоредо.

Додуше, „институт“ замрзавања функције или чланства у политичкој странци није измишљен данас. Скован је у дневно-политичке сврхе још ономад када се тражило оправдање да С. Милошевић, као председник Републике, остане на два чела – државном и страначком. Он је своју страначку шефовску функцију у СПС-у ставио у стање мировања (1992) јер је, као шеф државе, у исто време био представник свих грађана. Али у таквом мировању стајао је у приправности да се одмах и формално врати на чело СПС-а. Убрзо је, „на молбу сваколиког чланства“, одмрзао страначки статус (1993), спојио га са председничким и тако поново председавао државом и страначким органима. Други страначки лидер и истовремени председник Републике Б. Тадић, чак није ни говорио о замрзавању страначке функције (председник ДС-а). Додуше, Уставни суд се изјашњавао о неспојивости његовог страначког и председничког посла, али афирмативно (дозвољено је).

Још мало о "замрзавању" и неспојивости функција

Пише: Слободан Орловић
среда, 07 јун 2017 17:05

